

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

14. rujna 2016.*

„Tužba za poništenje – Zahtjev za registraciju zaštićene oznake izvornosti („Halloumi” ili „Hellim”) – Odluka o objavi u Službenom listu, serija C, zahtjeva za registraciju zaštićene oznake izvornosti u skladu s člankom 50. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EU) br. 1151/2012 – Pripremni akt – Akt koji se ne može pobijati – Nedopuštenost“

U predmetu T-584/15,

Pagkyrios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA), sa sjedištem u Latsiji (Cipar), koji zastupa N. Korogiannakis, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Europske Komisije, koju zastupaju A. Lewis i J. Guillem Carrau, u svojstvu agenata,

tuženik,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke Komisije da objavi u *Službenom listu Europske unije* (SL 2015., C 246, str. 9.) zahtjev za registraciju CY/PDO/0005/01243 koji je podnijela Republika Cipar, u mjeri u kojoj je smatrala da taj zahtjev ispunjava uvjete određene Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31.), kako su određeni u njezinu članku 50. stavku 1.

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: M. E. Martins Ribeiro, predsjednica vijeća, S. Gervasoni i L. Madise (izvjestitelj), suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeće

* Jezik postupka: engleski

Rješenje

Pravni okvir

- 1 Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.), uspostavlja u članku 4. sustav zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla u cilju zaštite određenih poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda.
- 2 Članak 5. stavak 1. Uredbe br. 1151/2012 određuje „oznaku izvornosti” kao naziv kojim se označava proizvod koji potječe iz određenog mjesta, regije, ili u posebnim slučajevima države, čija kvaliteta ili karakteristike u bitnom ili isključivo, nastaju pod utjecajem posebnih prirodnih i ljudskih čimbenika određene zemljopisne sredine i čije se sve faze proizvodnje odvijaju u određenom zemljopisnom području.
- 3 Registracija kao zaštićene oznake izvornosti (ZOI) naziva poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda, koja mora ispuniti uvjete utvrđene Uredbom br. 1151/2012 i poglavito biti u skladu sa specifikacijom određenom u članku 7. te uredbe, pruža zaštitu tog naziva na razini Unije. Navedena zaštita je određena u članku 13. stavku 1. navedene uredbe.
- 4 Postupak registracije sastoji se od dva stupnja. U prvom stupnju zahtjev za registraciju naziva je predmet razmatranja na nacionalnoj razini. Taj stupanj je reguliran člankom 49. Uredbe br. 1151/2012, koji određuje sljedeće:

„1. Zahtjev[e] za registraciju naziva prema sustavima kvalitete iz članka 48. mogu podnijeti samo skupine koje rade s proizvodima čije nazive treba registrirati. [...]

2. [...] [Z]ahtjev se upućuje nadležnim tijelima te države članice.

Država članica razmatra zahtjev na adekvatan način kako bi provjerila je li on utemeljen i ispunjava li uvjete određenog sustava.

3. Kao dio razmatranja iz drugog podstavka stavka 2. ovog članka, država članica pokreće postupak nacionalnog prigovora, osiguravajući objavu zahtjeva i određujući razuman rok u kojem svaka fizička ili pravna osoba koja ima pravni interes i koja ima sjedište ili boravište na njezinu državnom području može uložiti prigovor na zahtjev.

Država članica ispituje prihvatljivost prigovora [...].

4. Ako, nakon ocjene zaprimljenih prigovora, država članica smatra da je udovoljeno zahtjevima ove Uredbe, može donijeti povoljnu odluku i Komisiji podnijeti dokumentaciju o zahtjevu. U tom će slučaju obavijestiti Komisiju o prihvatljivim prigovorima koje je zaprimila od fizičke ili pravne osobe koje su proizvod zakonito stavile na tržište pod nazivima bez prekida, najmanje pet godina prije datuma objave iz stavka 3.

Država članica osigurava javnu objavu njene pozitivne odluke i mogućnost žalbe svake fizičke ili pravne osobe koja ima legitiman interes.

Država članica osigurava objavu specifikacije proizvoda na kojoj se temelji njezina pozitivna odluka, kao i elektronički pristup specifikaciji proizvoda.

Obavješćivanjem o zaštićenim oznakama izvornosti i zaštićenim oznakama zemljopisnog podrijetla, države članice također osiguravaju odgovarajuću objavu specifikacije proizvoda na osnovi koje je Komisija donijela svoju odluku s[u]kladno članku 50. stavku 2.”

- 5 U drugom stupnju zahtjev je predmet razmatranja Europske komisije te, ako su ispunjeni uvjeti iz Uredbe br. 1151/2012, objave u svrhu prigovora. Postupak pred Komisijom, na koji se odnosi ova tužba, reguliran je člankom 50., pod nazivom „Ispitni postupak Komisije i objava prigovora” koji određuje sljedeće:

„1. Komisija na odgovarajući način razmatra svaki zahtjev zaprimljen s[u]kladno članku 49., kako bi provjerila opravdanost i ispunjavanje uvjeta odgovarajućeg sustava [...]

2. Ako na temelju razmatranja provedenog sukladno prvom podstavku stavka 1., Komisija smatra da su uvjeti propisani ovom Uredbom ispunjeni, ona objavljuje u *Službenom listu Europske unije*:

(a) za zahtjeve u okviru sustava [...] iz glave II. [zaštićena oznaka izvornosti i zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla], jedinstveni dokument i mjesto objave specifikacije proizvoda;

[...]”

- 6 Objava u *Službenom listu Europske unije* aktivira „postupak prigovora”, u skladu s člankom 51. Uredbe br. 1151/2012, koji određuje sljedeće:

„1. U roku od tri mjeseca od datuma objave u *Službenom listu Europske unije*, nadležna tijela države članice ili treće zemlje, ili fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom, osnovana [sa sjedištem] u trećoj zemlji može podnijeti prigovor Komisiji.

Svaka fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom, koja ima sjedište ili boravište u državi članici koja nije [država] u kojoj je zahtjev podnesen može podnijeti prigovor državi članici u kojoj je zahtjev podnesen [državi članici u kojoj ima sjedište] u predviđenom roku, sukladno prvom podstavku.

Prigovor sadrži izjavu da bi zahtjev mogao narušavati uvjete iz ove Uredbe [...]

Komisija bez odgode prigovor prosljeđuje nadležnom tijelu ili organu koji je podnio zahtjev.

2. Ako je prigovor uložen Komisiji i u roku od dva mjeseca popraćen obrazloženom izjavom, Komisija provjerava opravdanost obrazloženog prigovora.

3. U roku od dva mjeseca nakon zaprimanja opravdanog obrazloženog prigovora, Komisija poziva nadležno tijelo ili osobu koja je uložila prigovor i nadležno tijelo ili podnositelja zahtjeva kako bi se uključili u postizanje sporazuma u razumnom roku koji nije dulji od tri mjeseca.

Nadležno tijelo ili osoba koja je podnijela prigovor i podnositelj zahtjev[a] bez odlaganja započinju postupak postizanja sporazuma. Jedni drugima predočit će odgovarajuće informacije kako bi se procijenilo je li zahtjev za registraciju sukladan uvjetima ove Uredbe. Ako se ne postigne sporazum, te informacije se također dostavljaju Komisiji.

[...]

4. Ako se, nakon postupka postizanja sporazuma iz stavka 3. ovog članka, detalji objavljeni u skladu s člankom 50. stavkom 2. značajno izmijene, Komisija ponavlja postupak iz članka 50. [...]

7 Članak 52. Uredbe br. 1151/2012, pod nazivom „Odluka o registraciji”, određuje sljedeće:

„1. Kada na temelju informacija dostupnih Komisiji iz postupka provedenog sukladno prvom podstavku članka 50. stavka 1., Komisija smatra da nisu ispunjeni uvjeti za registraciju, ona donosi provedbene akte kojim se odbija zahtjev. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

2. Ako Komisija ne zaprimi nikakav prigovor niti prihvatljivu obrazloženu izjavu prema članku 51., ona donosi provedbene akte, bez primjene postupka iz članka 57. stavka 2., registrirajući naziv.

3. Ako Komisija zaprimi prihvatljivu obrazloženu izjavu, ona, nakon postupka postizanja sporazuma iz članka 51. stavka 3., te uzimajući u obzir rezultate postizanja sporazuma:

(a) ako je sporazum postignut, registrira naziv provedbenim aktima donesenim bez primjene postupka iz članka 57. stavka 2, te prema potrebi, izmjenjuje informacije objavljene sukladno članku 50. stavku 2., pod uvjetom da te izmjene nisu značajne; ili

(b) ako sporazum nije postignut, donosi provedbene akte kojima odlučuje o registraciji. Ti se provedbeni akti donose u skladu s ispitnim postupkom iz članka 57. stavka 2.

4. Akti vezani uz registraciju i odluk[e] o odbijanju objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.”

8 Članak 57. Uredbe br. 1151/2012 određuje sljedeće:

„1. Komisiji pomaže Odbor za politiku kvalitete poljoprivrednih proizvoda. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne donese svoje mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se treći podstavak članka 5. stavka 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.”

9 Članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL 2011., L 55, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 5., str. 291.) određuje sljedeće:

„1. Kada se primjenjuje postupak ispitivanja za akte koji se donose na prijedlog Komisije, odbor donosi mišljenje većinom, kako je propisano u članku 16. stavcima 4. i 5. Ugovora o Europskoj uniji i, prema potrebi članku 238. stavku 3. UFEU-a. Glasovi predstavnika država članica unutar odbora ponderiraju se na način predviđen u tim člancima.

2. Kada je mišljenje odbora pozitivno, Komisija donosi nacrtom predviđeni provedbeni akt.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 7., kada je mišljenje odbora negativno, Komisija ne donosi nacrtom predviđeni provedbeni akt. Ako se smatra da je provedbeni akt potreban, predsjednik može podnijeti izmijenjenu verziju nacrta provedbenog akta istom odboru u roku od dva mjeseca od davanja negativnog mišljenja ili podnijeti nacrt provedbenog akta žalbenom odboru na daljnje razmatranje u roku od mjesec dana od davanja mišljenja.

4. Kada mišljenje nije dano, Komisija može donijeti nacrtom predviđeni provedbeni akt, osim u slučajevima iz drugog podstavka. Kada Komisija ne donese nacrtom predviđeni provedbeni akt, predsjednik može podnijeti odboru njegovu izmijenjenu verziju.

[...]”

Okolnosti spora

- 10 Tužitelj Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA) organizacija je stočara koji proizvode kravlje mlijeko i meso. Osnovana je i registrirana 2004. godine i ima 157 članova, što iznosi otprilike 75 % ukupnog broja ciparskih proizvođača kravljeg mlijeka. U prosjeku, 54 milijuna litara mlijeka godišnje koristi se na Cipru u procesu proizvodnje sira poznatog kao *halloumi*. To je posebna vrsta ciparskog sira koji se proizvodi na specifičan način i ima poseban okus, teksturu i kulinarska svojstva. Tužitelj je glavni ciparski proizvođač kravljeg mlijeka koje se koristi u proizvodnji *halloumija*. On također proizvodi sir *halloumi* pod vlastitim robnim markama kao i za marke distributera, kroz podružnicu u stopostotnom vlasništvu, Papouis Dairies Ltd.
- 11 Dana 5. travnja 2012. godine, više ciparskih društava i organizacija koji djeluju u sektoru proizvodnje sira, osobito *halloumija*, podnijeli su zahtjev ciparskim vlastima za registraciju *halloumija* kao ZOI-ja. Taj se zahtjev temeljio na ciparskom proizvodnom standardu iz 1985. (u daljnjem tekstu: standard iz 1985.) i tražio je da se taj standard tumači kao obveza proizvođača *halloumija* da koriste više od 50 % ovčjeg ili kozjeg mlijeka. Drugim riječima, kada se kravlje mlijeko koristi kao dodatak ovčjem ili kozjem mlijeku ili njihovoj mješavini, udio kravljeg mlijeka u *halloumiju* ne smije biti veći od udjela ovčjeg ili kozjeg mlijeka ili njihove mješavine.
- 12 U ovom predmetu zahtjev za registraciju objavljen je 30. studenoga 2012. u *Episimi Efimerida tis Kypriakis Dimokratias*; tužitelj je, u skladu s člankom 49. Uredbe br. 1151/2012, uložio prigovor u skladu s postupkom nacionalnog prigovora, osporavajući zabranu uporabe većeg udjela kravljeg mlijeka u proizvodnji *halloumija* od udjela kozjeg ili ovčjeg mlijeka. U tom pogledu, tužitelj tvrdi da se, prema standardu iz 1985., *halloumi* može proizvesti korištenjem pretežnog udjela kravljeg mlijeka, sve dok se koriste znatne količine ovčjeg ili kozjeg mlijeka.
- 13 Dana 14. studenoga 2013. održan je sastanak između ciparskih vlasti i organizacija koje su uložile prigovor, bez postizanja sporazuma.
- 14 Dana 9. srpnja 2014. ciparsko Ministarstvo poljoprivrede odbacilo je uložene prigovore i objavilo, istoga dana, zahtjev za registraciju *halloumija* kao ZOI-ja u *Episimi Efimerida tis Kypriakis Dimokratias*.
- 15 Dana 17. srpnja 2014., ciparske vlasti podnijele su Komisiji zahtjev za registraciju br. CY/PDO/0005/01243, zahtijevajući registraciju *halloumija* kao ZOI-ja (u daljnjem tekstu: zahtjev), pri čemu je navedeno da sastav mlijeka iz specifikacije zahtijeva pretežno ovčje mlijeko ili kozje mlijeko ili njihovu mješavinu.
- 16 Dana 22. srpnja 2014., nakon što je ciparsko Ministarstvo poljoprivrede odbacilo njegove prigovore, tužitelj je pokrenuo postupak pred Anatato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (Vrhovni sud Republike Cipar, Cipar).
- 17 U dopisima od 25. ožujka i 25. lipnja 2015., tužitelj je podijelio svoju zabrinutost s Glavnom upravom (GU) za poljoprivredu i ruralni razvoj Komisije. U dopisu od 25. ožujka 2015. tužitelj je tvrdio da je tumačenje standarda iz 1985. u zahtjevu netočno jer se temelji na pogrešnim i neutemeljenim znanstvenim dokazima.
- 18 U dopisu od 20. srpnja 2015. Komisija je obavijestila tužitelja da može intervenirati u postupak registracije samo u nacionalnom postupku povodom prigovora i zbog tog razloga Komisija nije mogla razmatrati odbijanje prigovora tužitelja na nacionalnoj razini.

- 19 Mjerom od 28. srpnja 2015. (SL 2015., C 246, str. 9.; u daljnjem tekstu: pobijana mjera), Komisija je, nakon što je ispitala zahtjev, odlučila objaviti zahtjev u skladu s člankom 50. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1151/2012, predstavljajući sažetak specifikacije koju su podnijele ciparske vlasti za potrebe registracije *halloumija* kao ZOI-ja. Drugi stupanj upravnog postupka pred Komisijom, odnosno prekogranični postupak prigovora predviđen u članku 51. Uredbe br. 1151/2012, pokrenut je tom objavom.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 20 Tužbom koju je dostavio tajništvu Općeg suda 7. listopada 2015. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak. On od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu mjeru;
  - naloži Komisiji snošenje troškova.
- 21 U zasebnom aktu koji je dostavio tajništvu Općeg suda 8. listopada 2015. tužitelj je podnio zahtjev za privremenom pravnom zaštitom, u kojem je zahtijevao, u osnovi, da predsjednik Općeg suda suspendira izvršenje pobijane mjere, uključujući pokretanje postupka prigovora predviđenog u članku 51. Uredbe br. 1151/2012 ili bilo koje naknadne odluke o registraciji *halloumija* kao ZOI-ja kako je predviđeno u članku 52. te uredbe, i odredi da će se o troškovima postupka odlučiti naknadno.
- 22 Rješenjem od 7. prosinca 2015. predsjednik Općeg suda odbio je zahtjev za privremenom pravnom zaštitom zbog nepostojanja hitnosti. Određeno je da će se o troškovima odlučiti naknadno.
- 23 U zasebnom aktu koji je dostavila tajništvu Općeg suda 15. listopada 2016. Komisija je iznijela prigovor nedopuštenosti sukladno članku 130. stavku 1. Poslovnika Općeg suda. Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu kao nedopuštenu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 24 U aktu od 9. ožujka 2016. tužitelj se očitovao o prigovoru nedopuštenosti koji je istaknula Komisija. Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- utvrdi da je tužba dopuštena;
  - ispita meritum tužbe;
  - poništi pobijanu mjeru;
  - naloži Komisiji snošenje troškova.

Pravo

- 25 U skladu s člankom 130. Poslovnika, ako stranka zasebnim aktom zatraži da Opći sud odluči o nedopuštenosti ili nenadležnosti bez ulaženja u raspravljanje o meritumu, Opći sud može donijeti odluku obrazloženim rješenjem, bez poduzimanja daljnjih koraka u postupku.

- 26 U ovom predmetu Opći sud smatra da raspolaže s dovoljno informacija na temelju dokumenata u spisu predmeta te je posljedično odlučio donijeti odluku bez poduzimanja daljnjih koraka u postupku.
- 27 Komisija tvrdi da je tužba za poništenje koju je podnio tužitelj nedopuštena zato što, prvo, protiv pobijane mjere nije dopušten pravni lijek jer se radi o pripremnoj mjeri kojom se ne određuje definitivni stav Komisije i, drugo, jer ona u dovoljnoj mjeri ne utječe na pravni položaj ili postupovna prava tužitelja.
- 28 Tužitelj osporava pripremnu prirodu pobijane mjere. Tvrdi da pobijana mjera može biti predmet sudske kontrole jer je mjera koja sadrži „odluku” Komisije u skladu s kojom zahtjev za registraciju naziva „Halloumi” ispunjava sve uvjete za registraciju kao ZOI-ja utvrđene Uredbom br. 1151/2012 te koja ima obvezujuće pravne učinke.
- 29 U svrhu odluke o prigovoru nedopuštenosti koji je istaknula Komisija, prvo mora biti utvrđeno je li, kao što Komisija tvrdi, pobijana mjera pripremna u pogledu konačne odluke na takav način da protiv nje nije dopušten pravni lijek.
- 30 Na početku treba podsjetiti da u skladu s četvrtim stavkom članka 263. UFEU-a „svaka fizička ili pravna osoba može pod uvjetima utvrđenim u stavku prvom i drugom pokrenuti postupke protiv akta koji je upućen toj osobi ili koji se izravno i osobno odnosi na nju te protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere”.
- 31 Kako bi se utvrdilo jesu li pobijane mjere akti u smislu četvrtog stavka članka 263. UFEU-a, potrebno se osvrnuti na njihov sadržaj (presuda od 11. studenoga 1981., IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, t. 9.).
- 32 U tom pogledu, samo mjera koja proizvodi obvezujuće pravne učinke koji mogu utjecati na interese tužitelja značajno mijenjajući njegov pravni položaj, jest akt ili odluka koja se može pobijati tužbom za poništenje u skladu s člankom 263. UFEU-a (presuda od 19. siječnja 2010., Co-Frutta/Komisija, T-355/04 i T-446/04, EU:T:2010:15, t. 32. i navedena sudska praksa).
- 33 Kada je riječ o aktima čije se donošenje odvija u nekoliko faza internog postupka, akti koji se mogu pobijati predstavljaju u načelu samo mjere koje konačno određuju stav institucije nakon završetka tog postupka, osim prijelaznih mjera čija je svrha priprema konačne odluke i čija nezakonitost može biti istaknuta u okviru tužbe protiv nje (vidjeti rješenje od 3. rujna 2015., Španjolska/Komisija, T-676/14, EU:T:2015:602, t. 13. i navedenu sudska praksu).
- 34 U ovom predmetu, u skladu s člankom 50. stavkom 2. Uredbe br. 1151/2012, svrha odluke o „objavi [u svrhu] prigovora” je, kao što naziv govori, pokrenuti postupak prigovora iz članka 51. te uredbe i tako pripremiti „odluku o registraciji” iz članka 52. te uredbe, koja predstavlja konačnu odluku.
- 35 Iz navedenog slijedi da je odluka o „objavi [u svrhu] prigovora” iz članka 50. stavka 2. Uredbe br. 1151/2012 pripremna u odnosu na „odluku o registraciji”, tako da samo potonja proizvodi obvezujuće pravne učinke koji mogu utjecati na interese tužitelja, i posljedično biti predmet tužbe za poništenje u skladu s člankom 263. UFEU-a (vidjeti u tom smislu rješenje od 10. rujna 2014. Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks/Komisija, T-354/13, nije objavljeno, EU:T:2014:775, t. 30.).
- 36 Nadalje, bilo koji pravni nedostaci sadržani u takvoj pripremnoj mjeri mogu se istaknuti u tužbi protiv konačnog akta za koji mjera predstavlja pripremni korak (vidjeti u tom smislu presudu od 11. studenoga 1981., IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, t. 12.), pod uvjetom da tužitelj dokaže, u skladu s četvrtim stavkom članka 263. UFEU-a, da su uvjeti za dopuštenost tužbe ispunjeni.

- 37 U skladu s gore navedenim, odluka o „objavi [u svrhu] prigovora” iz članka 50. stavka 2. Uredbe br. 1151/2012 ne predstavlja mjeru protiv koje je dopušten pravni lijek.
- 38 Taj zaključak ne može se pobiti argumentima tužitelja.
- 39 Prvo, tužitelj tvrdi da pobijana mjera proizvodi obvezujuće pravne učinke i da za njega ima vrlo negativne ekonomske učinke. Ističe da, s pravnoga gledišta, pobijana mjera neposredno čini njegove proizvode nekompatibilnima sa standardom iz 1985. jer se od objave sporne prijave za registraciju oni više neće „tolerirati” na tržištu te ih strani potrošači više neće percipirati kao „tradicionalne” proizvode. U tom smislu tužitelj ističe da čak i ako Komisija ne registrira naziv „Halloumi” kao ZOI, pobijana mjera imala bi negativne učinke za njega jer ta mjera utvrđuje da predmetni zahtjev za registraciju ispunjava uvjete propisane Uredbom br. 1151/2012. Osim toga, tužitelj tvrdi da je pretrpio značajnu financijsku štetu vezanu osobito uz gubitak tržišnog udjela, klijenata i ugovora koji se odnose na prodaju kravljeg mlijeka koje se koristi u proizvodnji sira *halloumi*. Navodi da će, ako pobijana mjera ne bude poništena, gotovo 30 milijuna litara mlijeka koje su proizveli njegovi članovi odmah postati višak, što će neizbježno dovesti do kolapsa tih članova.
- 40 U tom smislu, mora biti istaknuto da tvrdnje tužitelja ne dokazuju postojanje pravnih učinaka koji mogu utjecati na njegove interese. Naime, s jedne strane, pobijana mjera, s obzirom na to da je to pripremna mjera, nema obvezujuću pravnu snagu koja može utjecati na pravnu usklađenost njegovih proizvoda sa standardom iz 1985. Naročito, ova mjera kao takva nema ni svrhu ni učinak davanja obvezujuće snage za tumačenje tog standarda koji usvaja. S druge strane, financijska šteta koju tužitelj navodi, čak i ako bi bila ustanovljena, jednostavno nema nikakvog utjecaja na analizu pravne prirode pobijane odluke (vidjeti u tom smislu i po analogiji rješenje od 3. rujna 2015., Španjolska/Komisija, T-676/14, EU:T:2015:602, t. 18.).
- 41 Drugo, analogija koju sugerira tužitelj, između, s jedne strane, odluke o odbijanju zahtjeva za registraciju na temelju članka 52. stavka 1. Uredbe br. 1151/2012, donesene nakon razmatranja predviđenog člankom 50. stavkom 1. te uredbe koja je konačna, te, s druge strane, odluke o „objavi [u svrhu] prigovora” iz članka 50. stavka 2. te uredbe, koja je također donesena nakon tog razmatranja, mora biti odbijena kao neosnovana.
- 42 Naime, kako je razvidno iz članka 52. stavka 1. Uredbe br. 1151/2012 i članka 50. stavka 2. te uredbe, odluka o odbijanju zahtjeva za registraciju, na koju se primjenjuje članak 52. stavak 1., zatvara postupak registracije, dok naprotiv odluka o „objavi [u svrhu] prigovora”, na koju se primjenjuje članak 50. stavak 2., otvara novu fazu tog postupka.
- 43 Treće, tužitelj smatra da je razmatranje koje Komisija provodi na temelju članka 50. stavka 1. Uredbe br. 1151/2012 konačno jer Komisija – u skladu s načelima dobre uprave, pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja – može odbiti registraciju nakon postupka prigovora samo na temelju dodatnih informacija zaprimljenih tijekom tog postupka, što rezultira time da je odluka donesena nakon tog razmatranja, prema članku 50. stavku 2. te Uredbe, konačna. Tužitelj tvrdi u tom smislu da odluku donesenu na temelju članka 50. stavka 2. Uredbe br. 1151/2012 sama Komisija ne može izmijeniti.
- 44 Međutim, ti elementi nemaju utjecaja na zaključak iznesen u točki 35. ovog rješenja da je odluka iz članka 50. stavka 2. Uredbe br. 1151/2012 po prirodi samo pripremna. Štoviše, ništa u ovoj fazi postupka registracije ne sprječava Komisiju da na temelju članka 52. stavka 3. točke (b) Uredbe br. 1151/2012 odbije zahtjev za registraciju nakon završetka postupka prigovora, u kontekstu postupka davanja mišljenja Odbora za politiku kvalitete poljoprivrednih proizvoda, kako je određeno u članku 57. stavku 2. te uredbe.
- 45 U tom smislu, suprotno onome što tvrdi tužitelj, potreba čekanja konačne odluke da bi se osporilo eventualne pravne nedostatke sadržane u pripremljenoj mjeri, ne predstavlja „gubitak vremena i sredstava”. Dopustiti tužbu protiv takve pripremljene mjere bilo bi nespojivo sa sustavom podjele ovlasti

između Komisije i sudova Unije te s pravnim sredstvima koje propisuje Ugovor, kao i sa zahtjevima dobrog sudovanja i urednog odvijanja upravnog postupka (vidjeti u tom pogledu presudu od 13. listopada 2011., Deutsche Post i Njemačka/Komisija, C-463/10 P i C-475/10 P, EU:C:2011:656, t. 51. i navedenu sudsku praksu).

- 46 Konačno, činjenica da Komisija navodno nema diskrecijskih ovlasti na temelju članka 52. stavka 2. Uredbe br. 1151/2012 ili članka 52. stavka 3. točke (a) te uredbe da odbije zahtjev za registraciju te da je dužna registrirati zahtijevani naziv, ne lišava akt registracije prava na pravni lijek ili tužitelja prava na djelotvornu pravnu zaštitu u skladu s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Naime, bilo koji pravni nedostaci sadržani u pripremljenoj mjeri kao što je to pobijana mjera, mogu biti istaknuti u tužbi protiv konačne mjere, osiguravajući na taj način dovoljnu pravnu zaštitu (vidjeti, u tom smislu, rješenje od 27. studenoga 2013., MAF/EIOPA, T-23/12, nije objavljeno, EU:T:2013:632, t. 33. i navedenu sudsku praksu).
- 47 Četvrto, u mjeri u kojoj tužitelj tvrdi, oslanjajući se na presudu od 11. studenoga 1981., IBM/Komisija (60/81, EU:C:1981:264, t. 11.), da je pobijana mjera „drugačija” od mjera koje se mogu donijeti na temelju članka 52. Uredbe br. 1151/2012 utoliko što prethodi tim mjerama donesenim nakon postupka prigovora te je nezavisna od tog postupka, treba napomenuti da, suprotno zahtjevima iz točke 11. prethodno spomenute presude, pobijana mjera ne predstavlja „završetak posebnog postupka [koji je] različit”, nego suprotno, završetak jedne faze postupka, odnosno faze „razmatranja Komisije i objave u svrhu prigovora” na temelju članka 50. Uredbe br. 1151/2012 (vidjeti točku 34. ovog rješenja).
- 48 Stoga tužbu treba odbaciti kao nedopuštenu, bez potrebe razmatranja drugog prigovora nedopuštenosti koji je istaknula Komisija.

Troškovi

- 49 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, te s obzirom na to da je Komisija zatražila da snosi troškove, treba mu naložiti da snosi troškove, uključujući one koji se odnose na postupak za privremenu pravnu zaštitu.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

rješava:

1. Žalba se odbija.

2. Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA) snosi vlastite troškove te troškove Europske komisije, uključujući troškove povezane s postupkom privremene pravne zaštite.

U Luxembourggu 14. rujna 2016.

E. Coulon
Tajnik

M. E. Martins Ribeiro
Predsjednik vijeća